

Anh chị em thân mến,

Thánh Phaolô, có đôi lần, đã nói trực tiếp với cộng đoàn tín hữu mà ngài viết thư tới, về điều cần phải tập trung vào, đó là ý muốn của Thiên Chúa cho ngài hay cho cộng đoàn nơi đó, lúc đó về sự liên kết của họ với Thiên Chúa và với nhau. Cuối tuần này, xin trích ra đây ý tưởng từ thư thánh Phaolô gửi tín hữu Philiphê 3:13-14.

***Tôi chỉ chú ý một điều: là quên đi chặng đường đã qua, để lao mình về phía trước. Tôi chạy thẳng tới đích, để chiếm được phần thưởng từ trời cao Thiên Chúa đã dành cho kẻ người kêu gọi trong Đức Kitô Giêsu.***

Chúng ta đang trong giai đoạn cuối cùng của hành trình mùa Chay. Đây là tuần lễ cuối cùng trước khi chúng ta bước vào Tuần Thánh. Đầu tuần lễ này các tượng ảnh sẽ được che phủ (không kể các hình ảnh trên cửa sổ) và tất cả hình ảnh này nhắc nhở chúng ta về việc Chúa Giêsu và các thánh bị che khuất khỏi đôi mắt chúng ta. Môi trường xung quanh sẽ giúp thay đổi cách đáng kể. Điều này báo hiệu cho chúng ta rằng điều gì đó rất khác. Khi tìm kiếm thì các hình ảnh này nhắc nhở chúng ta rằng Chúa Giêsu và các thánh vẫn luôn ở đây với chúng ta, chúng ta buộc phải có cái nhìn hướng vào nội tâm. Chúa Giêsu muốn dẫn chúng ta trên hành trình đi vào chiều sâu của cõi lòng, để Ngài có thể chữa lành những ký ức xấu xa đã làm nản lòng hay đánh lạc hướng chúng ta khỏi những vinh quang đang ở phía trước.

Thứ Hai vừa qua, ngày mừng 1 tháng 4, là ngày sinh nhật người anh em họ của tôi, Garrett. Anh ấy đã ra đi được 6 tháng rồi. Nhớ đến anh làm tôi nhớ lại câu nói lần đầu tiên từ Đức Tổng Sartain tại một lễ an táng ở St. John Chrysostom, “Những người chúng ta yêu thương và đã mất không còn ở nơi mà họ đã ở trước đây. Họ ở mọi nơi với chúng ta.” Khi chúng ta ôm ấp những kỷ niệm thân thương ấy của họ, họ vẫn ở lại nơi cõi lòng chúng ta. Họ tiếp tục nói với chúng ta, và kéo chúng ta vào nơi họ đang hiện diện. Mặc dầu nỗi buồn là một phần của ký ức, nhưng nó cũng là niềm vui về sự hiện diện của họ.

Trong bữa Tiệc Ly, khi Chúa Giêsu cầm lấy chén và đọc lời chúc tụng, “Các con hãy cầm lấy mà uống, vì này là chén máu Thầy, máu giao ước mới và vĩnh cửu sẽ đổ ra cho các con và nhiều người được tha tội. **Các con hãy làm việc này mà nhớ đến Thầy.**” Tại mỗi thánh lễ chúng ta tưởng niệm cuộc khổ nạn và cái chết của Chúa. Chúng ta cũng nhớ đến sự hiện diện của Ngài trong cuộc đời chúng ta. Chúng ta dâng lời tạ ơn về tất cả những điều đó Ngài đã làm và đang làm cho chúng ta. Khi ta tưởng nhớ quá khứ, chúng ta trở thành hiện tại. Vương quốc Thiên Đàng xâm nhập vào cuộc sống chúng ta và Chúa Giêsu ở lại trong lòng ta. Phục sinh trở thành hiện thực và rồi kéo chúng ta vào thiên đàng nơi Chúa Giêsu, Đức Mẹ và các thánh đang chờ đón chúng ta.

Tôi khuyến khích anh chị em hướng về nội tâm trong tuần lễ này để tưởng nhớ những hình ảnh và những dấu hiệu của tình yêu Thiên Chúa trong cuộc đời anh chị em. Khi vụt nhớ những kỷ niệm đẹp đẽ về những người bạn thân thương của mình đã ra đi trước chúng ta về thiên đàng, nguyện xin cho chúng ta được nâng cao lòng khao khát được ở với họ muôn đời như với thánh Phaolô, chúng ta cố gắng hướng tới những gì đang ở phía trước.

*Thân ái trong trái tim Chúa,*

*Lm. Jack Shrum*

*Chánh xứ*